بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

خطبه‌ی روز عرفه ۹ مرداد ۹۹

بار الها، یا رب، ای شنونده‌ی دعای بندگان، ای وسیع بخشش، ای آمرزنده‌ی گناهان، ای پدید آورنده‌ی آسمان، ای زیبا ستایش در این روز بزرگ به درگاهت رو آوردم. ندایی در درونم گفت بیا چنان بر در بکوب تا آن را باز کنند و من آمدم هیچ دری را بسته ندیدم تا بر آن بکوبم. ندا آمد هیچ در رحمتی به روی بندگان بسته نبوده و نیست. پس ای گشاینده و عطا بخشنده که یادش شیرین، حمدش دل‌نشین، ستایشش عزت است. من بنده‌ی حقیر نادم و پشیمان از ستمی که در حق خود روا داشتم به درگاه کرمت روی آوردم به امید آنکه در قرآن کریم فرمودی که: هر که کاری ناپسند کند یا به خود ستم روا دارد آنگاه از خدا آمرزش خواهد، خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت. پس یا رب یاریم فرما تا رکوع و سجودی در برابر عظمت و شکوهت به جا آورم که فرشتگان و آسمانیان و زمینیان گواه حقیری و نیاز و عشقم باشند.

چه زیبا آن را سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) توصیف فرمودند: سلام بر آغازی که پروردگار فرمود: مرا در صبحگاهان و شبانگاهان ستایش کنید تا جانتان در حلقه‌ی اسارت و بندگی درآید. آنگاه زمینیان و آسمانیان به شما بنگرند. ندایی در عالم شنیده شود که اینک کرسی آسمان به زمین می‌آید تا همگان در سلطه‌ی قضاوتش درآیند. ندایی همگان را می‌خواند این همان وعده‌ی پروردگارتان است که فرمود: بهشتیان دوزخیان را ندا دهند. ما آنچه را پروردگارمان به ما وعده داده بود همه را حق یافتیم آیا شما هم آنچه پروردگارتان به شما وعده داده بود حق یافتید. در این هنگام ندا دهنده‌ای در میان آن‌ها ندا دهد که لعنت خدا بر ستمگران باد. ستمگرانی که در نعمت خویش اسراف کردند و آنچه را که پروردگارشان به آنان بخشیده بود را در بازار دنیا به فروش رسانند و بهایی که دریافت کردند خشم خالقشان بود.

بله امروز عرفه است. عشاق با شناخت از عظمت و مهر بی‌کران خالقشان در وعده‌گاه صحرای عرفات جمع شده تا راز دل بگویند و چون راه و رسم دلدادگی و

عشق درون جانشان را نمی‌توانند در قالب کلمات ابراز کنند پناه می‌برند به دامان پر مهر سرور عشاق و دلدادگان عالم اباعبداللّه حسین (ع) که کامل‌ترین و زیباترین و لطیف‌ترین سرودهای عاشقانه را به یادگار برای این روز به جا گذاشتند و حقیقتش را با خون خود و فرزندان و یارانش امضا کردند و عشق درون خود را در عرفات و منا همچون آتش‌فشانی فوران نموده‌اند و برای اثبات آن یاریِ احدی را نپذیرفتند.

امام سجاد (ع) در این مورد چنین فرمودند: آنگاه که با پدرم حسین از مدینه حرکت کردیم هر فرسنگی که طی می‌کردیم انواری از آسمان به زمین می‌آمد و به دور مولایمان حلقه می‌زد. مدتی می‌ماند و سپس محو می‌شد. یک‌بار که شاهد این صفحه بودم خود را به پدر رساندم و سؤال کردم معمای این انوار چیست؟ امام حسین (ع) فرمودند به هر منزلی که می‌رسیم حضرت جبرئیل امین به اتفاق همراهان بر ما درود می‌فرستند و عرضه می‌دارند: ای فرزند کوثر بی‌همتای الهی ما را در آنچه به آن مأمور هستی یار و یاور خویش بدان و من در هر منزلی به آنان درود می‌فرستم و تقاضا می‌کنم اجازه دهند تا آنچه در وجودم می‌جوشد را به پروردگارم عرضه کنم. من دست پدر را بوسیدم و روی سینه‌ام گذاشتم تا جوشش را در رگ‌هایم حس کنم.

بله اباعبداللّه (ع) کعبه و عرفات و منا و سعی صفا و مروه را با عشق الهی آغشته کرد و در جان ملکوتی و عاشقش جا داد تا همه را در کربلا برپا کند که آن را امام سجاد (ع) چنین توصیف فرمود: هنگامی‌که از مکه خارج شدیم در یکی از منزلگاه‌ها پدرم حسین رو به یاران کرد و فرمود: ما زائران کعبه از حج به‌طرف هدفمان در حرکتیم و کعبه‌ی دیگری که سازنده‌ی آن دست‌های توانای شماست منتظر برپا شدن است. مصالح این کعبه از جنس سنگ نیست ولی استقامتش همانند سنگ است. او همگان را به قبله‌ی خویش دعوت خواهد نمود و زائرانش احرام خون خواهند پوشید. لباس این کعبه سرخ است و غسلش لبیکی همانند پیمان با پروردگار عالم در الست دارد تا زمان این کعبه را در سینه‌ها حفظ کند و میراث برانش کلیدداران این کعبه باشند.

اینک در این روز عرفه به مولایمان امام حسین (ع) ابراز می‌داریم که ای فرزند رسول خدا آنچه در اختیار جانمان داریم به این کعبه هدیه خواهیم کرد و همانند شما ای سرور آزادگان درفش حق را بر دوش خواهیم کشید تا آیندگان شاهد کعبه‌ی دلی باشند که منتظران فرزند گرامی‌تان یوسف زهرا را به استقامت فرمان داده و حق را بر جانشان مقدم داشته است.

اینک در این روز عرفه از کعبه و صحرای عرفات دوریم و مشتاق طواف و مناجات آن هستیم باید که شکرگزار خداوند کریم باشیم که در خانه‌ی مقدس مولا و سرورمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) حضور داریم و نه تنها دعا و مناجات زیبای اباعبداللّه (ع) را به گوش جان می‌شنویم بلکه از حقیقت حج و طواف کعبه به برکت وجود مقدس صاحب این خانه با خبر می‌شویم.

حال در این مورد بهره می‌گیریم از سخنان گهربار و گران‌قدر سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) که فرمودند: اَبرهه پادشاه حبشه به قصد ویران ساختن کعبه همراه سپاه فیل‌هایی به مکه آمد و هنگام ورودشان پدربزرگم به کنار حجر آمد. حجر زمزمه‌ای در جانش به وجود آورد که عبدالمطلب تو کلیدداری. کدام کلید توان باز کردن در کعبه را دارد. آنچه تو به گردن آویخته‌ای ظاهر امر است. پس خانه را به صاحبش بسپار و آسوده باش. پدر اطاعت می‌کند و حجر را می‌بوسد و کعبه را ترک می‌کند. سپاه اَبرهه می‌آید و با سنگ‌های آتشین روبرو می‌شود. احدی از آنان زنده نمی‌ماند. اجسادشان خاکستر می‌شود و باد خاکسترشان را از بین می‌برد. این اتفاق به‌عنوان آیینه‌ای از بزرگی و جلالت کعبه در دوران‌ها به ثبت می‌رسد تا ثابت شود آنچه به‌عنوان کعبه خوانده می‌شود خانه‌ای است که جز بندگی و اطاعت را در حریم مقدسش نمی‌پذیرد و آنانی که به دور کعبه می‌چرخند، حق در برخورد با باطل، باطل را نابود می‌کند و از عملشان جز زقوم نمی‌روید.

پس آنچه برایشان می‌ماند دورنمای خانه‌ای است که بیرونش گلستان پروردگار است درحالی‌که درونش آتشی است که در کفر زبانه می‌کشد پس گلستان جاودانه می‌ماند و کفر جان صاحبش را می‌سوزاند، حاصلش می‌شود آیات کریمه‌ی قرآن که پروردگار

می‌فرمایند روشنایی و تاریکی برابر نیستند. کعبه همواره نوری است که زمین از آن پر فروغ می‌شود و آنانی که در کنار نور در تاریکی به سر می‌برند همانانی هستند که از حق روگردان هستند و آنچه نفسِشان امر می‌کند اطاعت می‌کنند. پس در کنار کعبه در تاریکی به سر می‌برند به‌طوری‌که نمی‌توانند نقش جانشان را ببینند.

اینک با چشمی اشک‌بار و دلی شکسته به حاجی واقعی صحرای عرفات مولا و سرورمان امام زمان (عج) ابراز می‌داریم: مولای ما می‌دانیم که اکنون شما در جایگاه جد بزرگوارتان اباعبداللّه (ع) در منا حضور دارید که ایشان به اتفاق یاران و فرزندان دعای عرفه را خواندند، عاجزانه تمنا می‌کنیم ما را هم در جمع یارانتان بپذیرید و دعا کنید که خداوند کریم در امر ظهور تعجیل بفرمایند تا دعای عرفه را در کنار شما باشیم و برای برآورده شدنش فریاد می‌کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com